व्यनाशयित्वादि। तते। उनन्तरं सुग्रीवास्ताः सुग्रीवेण चिप्ता १० सर्गः सही मृतः पर्वताः श्रव्यवेश्व व्यनाश्वन्मारितवन्तः तते। मासदां ज॰म॰ रचमां वर्णं सुग्रीववाधितं पीडितिमित्युत्तरक्षोकेन सम्बन्धः व्यरसत् श्राक्रीव्यत् श्रावायत् खानिं गतं महीत खमध्येत महीतले पतितं श्रीङः सार्वधातुके गुणः॥ ७६॥

व्यनाभयित्वयादि। तदनन्तरं सुग्रीविणास्ताः चिप्तामही भ॰ भृतः पर्वताः भन्न् नाभितवन्तः ततानृमां मादां रचमां बखं सुग्रीविण वाधितं मत् व्यरमत् आक्रन्दं चकार द्रत्युत्तरक्षीके नान्वयः रमभव्दे स्वैकान्तिमं चये स्तलमधिभेते सा निपतित मित्यर्थः भीकोरेणुः॥ ७६॥

अश्वीतद्रुधिरं तीयमनसञ्चातिविञ्चनं । अशी यत नृमासादां बनं सुयीववाधितं॥ ७०॥

श्रक्षोतिदित्यादि । रुधिरमस्त्रातत् श्रस्त्वत् विक्कलञ्च सत् ज॰म॰
तायमभ्यलयत् श्रमिलवितवत् वाक्षाश्रत्यादिना विकल्पेन
श्रप् श्रभीयतः च श्रवसन्नं श्रदेःशितदति तङ् पान्नेत्यादिना
श्रीयादेशः मांसमदन्तीति श्रदोनस्नद्दति विद्॥ ७७॥

श्रश्चेत्राति दिखादि। रुधिरं रक्तमचरत् पानार्थं तीयं जल भण् मितिविक्कलं श्रितिकातरं यथा खात्तया याचते सा श्रशीयत च श्रवसादं प्राप्तमित्यर्थः खादानेत्यादिना श्रीयादेशः श्रदे।ऽपि मित्यादिना मं॥ ७०॥